

Nyugdíj helyett — földmegváltás

Indítvány a januári közgyűlés elé az állami és városi alkalmazottak nyugdíjának megváltása ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) Gál Miksa, az Angol-Magyar Bank szegedi fiókjának igazgatója érdekes indítványt nyújtott be kedden délelőtt a januári közgyűlés napirendjére. Indítványozza, hogy a közgyűlés intézzen feliratot a kormányhoz és az államháztartás, valamint a törvényhatóságok költségvetési egyensúlyának biztosítása érdekében kérje, hogy a nyugdíjazott és a jövőben nyugdíjazandó állami és törvényhatósági alkalmazottaknak nyugdíjmegváltás, illetve végkielégítés címén megfelelő nagyságú földet adjon az állam, illetve a város. Az indítvány szerint a földet, amelynek nagyságát országos bizottság állapítaná meg, tehermentes örök tulajdonul írnák a nyugdíjasok nevére. A földigényeket az ugynevezett OFB-földekből, ezenkívül az állami és a városi tulajdonban lévő földekből lehetne kielégíteni, — mondja az indítvány.

Gál Miksa indítványát azzal indokolja, hogy ilyen módon úgy a városok, mint az államháztartás költségvetése megszabadulna egyik legsúlyosabb teherterheléstől, a nyugdíjaktól, ami nagy könnyebbséget teremtené, de gazdasági szempontból is előnnyel járna, mert emelné a mezőgazdasági termelés színvonalát.

Érdekes, hogy ugyanezzel a témával foglalkozik már régebben dr. Tonelli Sándor kamarai főútkár és Grosz Marcel, a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank igazgatója is. Közös kidolgozott indítványukat két nap múlva nyújtják be ugyancsak a januári közgyűlés napirendjére. Indítványuk lényege ugyanaz, mint a Gál-féle indítványé, a kiegészítésként azonban más módot ajánlanak. Nem kívánják, hogy a nyugdíjasok örök tulajdonul kapják meg a nyugdíjuknak megfelelő nagyságú területet, hanem azt javasolják, hogy a földeket a város — a Grosz-Tonelli-féle indítványban csak Szeged városról van szó — örök bérlet formájában adja oda nyugdíjasainak. Így nem érné sérelem azt az elvet sem, hogy

a város törzsvagyonát nem szabad elidegeníteni, de nem fenyegetné a várost az a veszedelem sem, hogy bizonyos idő múlva elfogy a földvagyon. Az örök bérleteket, amelyek az igényjogosultak csak az ural jog elismerése címén, formálisan fizetnének egészen minimális bérösszegeket, minden esetben viszávonná a város, amikor megszűnik a nyugdíjas, vagy nagykorúvá lett leszármazottainak nyugdíj, vagy özvegyi, neveltetési járulék igényjogosultsága.

A Gál-féle indítványnak Rack Lipót pénz-

ügyi tanácsnok lesz a Hísgyűlésen és a közgyűlésen az előadója. Rack tanácsnok úgy nyilatkozott az érdekes indítvánnyal, hogy azt nem tartja elfogadhatónak elsősorban azért nem, mert ilyen módon a földet lassankint elvonnák a hivatalos mezőgazdától. De nem tartja kívánatosnak a földnyugdíjak rendszerének bevezetését azért sem, mert nem kívánható a hatvan-hatvanöt éves közszolgálati nyugdíjasoktól, hogy ilyen idős korban új életkezdést kezdjenek, amihez rendszerint megfelelő tőkéjük nincsen. De nagy vitákat és egyenetlenségeket is kelthetne a pénzügyi tanácsnok véleménye szerint ez a rendszer, mert a földek értékét igen nehéz pontosan megállapítani és így az igényjogosultak állandóan elégedetlenkednének.

Orvosi razzia után bírótság elé állítottak négy fogtechnikus

(A Délmagyarország munkatársától.) A múlt év december végén a tisztiorvos rendeletére a kerületi tisztiorvosok razziaát tartottak a fogtechnikusoknál. A razziaán a kerületi orvosok sok orvosi műszert és apparátust foglaltak le a műhelyekben és ezeket kocsiakra rakva, elszállították az illető fogtechnikus műhelyéből. A razzia eredményeképpen négy szegedi fogtechnikus ellen indult meg az eljárás kuruzslás címén. A négy fogtechnikus: Mannheim Gáspár, Hahn János, Barna János és Tihanyi Ernő elleni ügyben kedden tartott tárgyalást dr. Gál István járásbíró.

Nem jelent meg a tárgyaláson Hahn János és Barna János, ezeket a bíróság újra megidézi. A másik két fogtechnikus ügyét elkülönítette és letárgyalta a bíróság.

Mannheim Gáspár — aki ellen már több esetben volt eljárás közegészség elleni kihágás miatt — kihallgatásakor tagadta bűnösségét. Tagadta, hogy fogorvosi teendőket végzett volna, vagy kezelte volna a betegeket. Elismerte azonban, hogy készített műfogakat és azokat a betegek szájába behelyezte, készí-

tett koronákat, hidakat is.

Tihanyi Ernő ugyanígy védekezett. Ő is beismerte, hogy készített koronákat és azokat el is helyezte a betegek szájában.

A bíróság sok tanút hallgatott ki, akik főleg Mannheim ellen tettek terhelő vallomást. Az egyik tanu azt vallotta, hogy a technikus készített és feltett neki egy koronát, amitől bedagadt az arca. Ekkor a koronát levette, végül is a kezelést beszüntette. Egy másik tanu Tihanyira vonatkozólag vallotta, hogy idegkezelést végzett nála, de úgy fájt a foga, hogy abbahagyta vele a kezelést. Sorban kihallgatta a bíróság a volt betegeket, akik terhelő vallomást tettek.

A bíróság ezután újabb tanúk és dr. Göllner Lajos szakértő kihallgatása véget elnapolta a tárgyalást.

Háboru a paprika forgalmi jegy körül

Tiltakozó küldöttség a vasárnapi tiltakozás ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Beszámolt a Délmagyarország arról, a gyűlésről, amelyet vasárnap délután tartottak a szegedi paprikakészítők, hogy tiltakozzanak az ugynevezett paprikabotta ellen. A nagygyűlésen határozati javaslatot fogadtak el és ezt felterjesztették a földművelésügyi miniszterhez.

A paprika forgalmi jegy kérdése ketté választotta a szegedi paprikásokat. Kedden délelőtt ugyanis népes küldöttség jelent meg dr. Pálffy József polgármesterhelyettesnél. A küldöttséget Madarász János vezette, aki közölte a polgármesterhelyettesnek, hogy a vasárnapi gyűlés határozata nem fejezi ki a szegedi paprikások többségének akaratát. A nagygyűlés tudtuk és akaratuk ellenére hozta meg ismeretes határozatát. A gyűlés határozata ellen éppen ezért tiltakoznak és bejelentik, hogy tiltakozó táviratot küldtek el a földművelésügyi miniszternek, nehogy a minisztert félrevezesse a vasárnapi gyűlés határozata. A szegedi paprikaérdekeltség többsége ugyanis szerintük helyesli a földművelésügyi minisztérium tervezetét, amelyhez a minisztériumban tartott szakértekezlet is hozzájárult. Eppen ezért azt kérték a minisztertől, hogy mielőtt kiadná új paprikarendeletét, annak tervezetét küldje le véleményezés céljából a város hatóságának és a kereskedelmi és iparkamarának.

A polgármesterhelyettes tudomásul vette a küldöttség bejelentését.

Kedden este egyébként 11 paprikakereskedő értekezletet tartott a Lloydban és tiltakozott a paprikabotta bevezetése ellen, amely szerintük csak egyes exportőrök és a növényvédelmi iroda céljait szolgálná. Markovics Endre ismertette a tervezett paprikairóda ügyét. Ez az iroda — mondotta — a növényvédelmi iroda évi 153 ezer pengős költségvetésével szemben csak évi 25-30 ezer pengővel dolgozna. Az értekezlet állásfoglalását szintén megküldik a földművelésügyi miniszternek.

A jogügyi bizottság szerdán folytatja a kéményseprési vitát

A leszállított kéményseprési díjak

(A Délmagyarország munkatársától.) A jogügyi bizottság az érdekeltségek képviselőinek jelenlétében hétfőn délután folytatta a kéményseprési szabályrendelet tárgyalását, de — mint megírtuk — nem végezhetett az egész anyaggal és így a tárgyalást el kellett halasztani. Dr. Pálffy József polgármesterhelyettes eredetileg keddre akarta ismét összehívni a bizottságot, mivel azonban a tűzoltó-parancsnokságnak előbb el kell készítenie az új kerületi beosztás tervezetét, a jogügyi bizottság csak szerdán délután 5 órakor folytatja a félbeszakított vitát.

A jogügyi bizottság legutóbb megállapította az új kéményseprési tarifát, helyesebben kidolgozta a tarifa megállapítására vonatkozó javaslatot, amely nagyjában megegyezik a tervezettel, de a tervezet-szerinti kilenc kerület helyett csak nyolc kerületre, tehát a réginek csak kétfelével többre osztja föl a várost. A polgármesterhelyettes azonnal utasította a tűzoltó-parancsnokot, hogy a jogügyi bizottság határozata alapján dolgozza át a kerületi beosztás tervezetét és azt mutassa be szerdán a bizottságnak. A polgármesterhelyettes közölte a jogügyi bizottsággal azt is, hogy az így módosított javaslatot magáévá teszi, az tehát ebben a formában kerül a kisgyűlés, utána pedig a közgyűlés elé.

A jogügyi bizottság javaslata szerint a közonséges, vagy az orosz rendszerű hengerkémények seprési díját a földszintes házaknál, egyszeri seprés esetén az eddigi 19 fillérről 15 fillérre, az egyemeletes épületeknél 29-ről 22-re, a két-, vagy háromemeleteseknél

38-ról 28-ra, évi átlányban a földszinteseknél 2 pengőről 1.60-ra, az egyemeletes házaknál 3.45-ről 2.60-ra, a két-, vagy háromemeleteseknél 4.60-ról 3.40-re szállítanak le. Egy hengerkémény egyszeri égetése az emeletek számára való tekintet nélkül 72 fillér helyett 50, golyózása pedig 38 helyett 30 fillér lenne. A magánháztartásokban lévő egysütős takaréktűzhely tisztításának díját 17-ről 16-ra, a kétsütősét 22-ről 22-re (ez nem változik), a háromsütősét 31-ről 30-ra, a csőnélküli mosókatlan tisztításának díját 17-ről 16-ra szállítják le, a csővesét 19-ről 20-ra emelik a kályhatisztítás díját változatlanul 6 fillérben, az olyan kályhát, amelynek csőve hosszabb egy méternél, méterenként külön 6 fillérben állapították meg. A pékkemence tisztítását 38 fillérről 30 fillérre, a kávéházak, kifőzők, cukrászdák tűzhelyeinek tisztítási díját 80-ról 60 fillérre szállítják le, a kéményégetés tűzoltól ellenőrzése változatlanul egy pengőbe kerül, a gyárkémények egyszeri tisztításának díja méterenként 80 helyett 60 fillérbe, a gyárkéménycsatorna tisztítási díja pedig 1.20 helyett 80 fillérbe kerül.

Eddig a központi fűtőkészülékekkel felszerelt házak kéményének tisztításáért a kéményseprők a gyárkéményekre megállapított tarifát alkalmazták. A bizottság most elvi határozatot hozott, amely szerint a központi fűtőberendezés kéménye után is csak a rendes kéménytarifát számíthatják fel a kéményseprők, ha a kémény mérete nem nagyobb a normális 50x50-es méretnél, ha nagyobb, akkor gyárkéménynek számít.